

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1254/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.IV.39.146/2026/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a alapján, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdésére figyelemmel alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Kvk.IV.39.146/2026/2. számú végzése ellen, mivel az álláspontja szerint sérti az Alaptörvény több rendelkezését is.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 2026. május 1-jén hozott 426/2026. számú, a megüresedett országgyűlési képviselői mandátumok betöltése tárgyában hozott határozatával a Fidesz–KDNP országos pártlistájáról történő lemondások miatt megüresedett országgyűlési képviselői mandátumok kiosztásáról rendelkezett.
- [3] Az indítványozó 2026. május 4-én az NVB határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Bírósági felülvizsgálati kérelmében kérte az NVB határozatának megváltoztatását, és elsődlegesen (számos más tartalmi kérelem mellett) annak megállapítását, hogy az NVB jogszabálysértően, a szükséges hivatalbóli tényállás-tisztázás elmulasztásával hagyta jóvá a Fidesz–KDNP országos listáján megüresedett mandátumok pótlását; továbbá, hogy az NVB-nek a mandátumpótlási döntés meghozatala előtt hivatalból vizsgálnia kellett volna, hogy a még nem igazolt listás mandátumokról való tömeges, szervezett jellegű lemondás, illetve mandátum fel nem vétel sérti-e a Ve. 2. § (1) bekezdés a), e) és f) pontjaiban foglalt alapelveket. Az indítványozó emellett azt is kérelmezte, hogy amennyiben a Kúria érdemi vizsgálat nélküli utasítja el a kérelmét, akkor külön indokolja meg, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdésében foglalt kötelező jogi képviseleti szabály, jelen ügy konkrét körülményei között, miért tekinthető olyan arányos és szükséges alapjog-korlátozásnak, amely igazolja a kérelem teljes érdemi vizsgálatának mellőzését. E körben arra is választ kért, hogy a kötelező jogi képviselet jelen ügyben történő automatikus alkalmazása miért élvez elsőbbséget a választási jogorvoslat hatékony és érdemi biztosításával szemben, illetve, hogy milyen alkotmányos cél igazolja azt, hogy a mandátumok kiadásával, az Országgyűlés alakuló ülését megelőző közjogi állapot kialakításával és a listás választási rendszer legitimitációjával összefüggő ügyben a választópolgár felülvizsgálati kérelme érdemi kontroll nélkül elutasításra kerüljön kizárólag a jogi képviselet hiányára tekintettel. Álláspontja szerint a kötelező ügyvédi képviselet konkrét alkalmazása a jelen ügyben aránytalan alapjogkorlátozást eredményez, mivel a választási jogorvoslati határidő rendkívüli rövidsége objektíve akadályozza a jogi képviselő beszerzését.
- [4] 1.2. A Kúria végzésében az indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [5] A Kúria végzésének indokolásában kiemelte, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdése kimondja, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi képviselet kötelező. A Ve. 231. § (2) bekezdése alapján a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha a 224. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével nyújtják be. A következőes bírói gyakorlat szerint a Ve. 231. § (2) bekezdésében előírt szabály alkalmazása során a bíróságnak nincs mérlegelési jogköre. Azt is kiemelte továbbá a Kúria, hogy a bírói gyakorlat egyetemes abban is, hogy a választási eljáráshoz kapcsolódó bírósági felülvizsgálati eljárásban a rövid, néhány napos eljárási határidőkre figyelemmel hiánypótlási felhívás kibocsátására, és ennek keretén belül a kötelező jogi képviselet pótlására nincs törvényes lehetőség.
- [6] Az indítványozó a bírósági felülvizsgálati kérelmet a Ve. 224. § (5) bekezdésével ellentétesen ügyvédi képviselet nélkül nyújtotta be, így annak érdemi elbírálására nem volt törvényes lehetőség. A Kúria rögzítette továbbá, hogy az alkalmazandó jogszabályok alaptörvény-ellenességét nem észlelte, ezért nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. A Kúria végül azt is kiemelte, hogy nem vizsgálta, hogy a kérelmező mely okból nyúj-

totta be bírósági felülvizsgálati kérelmét jogi képviselő nélkül eljárva, mert az a Kúria végzésének meghozatala szempontjából relevanciával nem bír.

- [7] 1.3. A Kúria végzésével szemben az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint a 27. §-a alapján, 2026. május 5-én alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben a kúriai végzés megsemmisítését indítványozta.
- [8] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a támadott kúriai végzés azért tekinthető alaptörvény-ellenesnek, mivel a jogi képviselet hiányára hivatkozással utasította el azt a Kúria, anélkül, hogy a felülvizsgálati kérelmében előadott alapjogi érvelést az ügy közjogi súlyára tekintettel érdemben mérlegelte volna. Úgy véli, hogy ez a megközelítés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, ugyanis a Kúria döntése a választási jogorvoslat teljes érdemi kizárását eredményezte. Jelen ügyben ez azért is különösen problémás, mivel a választói akarat közjogi leképződése többek között az országos pártlistákról bejutott képviselőkön keresztül realizálódik. Álláspontja szerint azért, hogy a Kúria formális okok miatt nem foglalkozott érdemben a kérelmével (holott ő előadta, hogy nem gondatlanságból nem élt a jogi képviselettel, hanem kifejezetten a választási jogorvoslatokra irányadó rövid, három napos határidő miatt), megsértette az indokolt bírói döntéshez való jogát. Úgy véli, hogy a Kúriának az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó kötelezettsége miatt vizsgálnia kellett volna, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdésének a 231. § (2) bekezdésének alkalmazása nem vezet-e az Alaptörvény XXVIII. cikkének a sérelméhez. Azt önmagában elfogadhatónak tartja, hogy bizonyos ügyekben kötelező a jogi képviselet, de álláspontja szerint a választási ügyekben alkalmazandó rövid határidők ezt jelen ügyekben nem teszik indokolttá és lehetségessé. Ezen szabályok alkalmazása ebben a formában kifejezetten aránytalan alapjog-korlátozást eredményez, hiszen a Kúriának a kérelmet akkor is érdemi vizsgálat nélkül kell elutasítania, ha az alapos és szakszerű érvelést tartalmaz. Mindezen érvelés ellenére sem kéri az indítványozó a Ve. érintett §-ainak megsemmisítését, hanem pusztán arra tesz javaslatot, hogy azokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság fogalmazzon meg alkotmányos követelményt vagy alkotmányos mulasztást.
- [9] A fentiek mellett az indítványozó az NVB határozatának az alaptörvény-ellenességét is állította. Ennek kapcsán az Alaptörvény B) cikk (3) és (4) bekezdéseinek, a VIII. cikk (3) bekezdésének, valamint a 2. cikk (1) bekezdésének a sérelmére hivatkozott.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában általánosságban kifejtette az országos pártlistákon megvalósuló „mandátum-átszervezés” általa vélt alkotmányossági problémáiról vallott nézeteit is.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokait.
- [12] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [13] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [15] A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A Kúria végzését 2026. május 5-én hozta, így az ugyanezen a napon (vagyis 2026. május 5-én) benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben érkezett.
- [16] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő személy nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró kúriai végzéssel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.

- [17] 2.2. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [18] 2.2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 26. § (1) bekezdését is, vélhetően a Ve. 224. § (5) bekezdése, valamint a 231. § (2) bekezdése vonatkozásában. Indítványában azonban nem fogalmazott meg kifejezett kérelmet ezen Ve. rendelkezések megsemmisítésére nézve. A Ve. két érintett bekezdésével szemben csak ezen rendelkezések alaptörvény-ellenes alkalmazására hivatkozott, amely azonban az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban értelmezhető. Ezen bekezdésekkel kapcsolatban alkotmányjogi panaszában csak arra nézve fogalmazott meg kérelmet, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg mulasztás fennállását, vagy mondjon ki alkotmányos követelményt (amelyben a választási eljárásban alkalmazandó rövid határidőkre tekintettel értelmezi a kötelező jogi képviselőre irányadó szabályokat). E körben fontos azonban kiemelni, hogy az alkotmányos követelmény megállapítása, illetve a mulasztás kimondása az Abtv. 46. §-a alapján hivatalból alkalmazandó lehetséges jogkövetkezmények, amelynek indítványozására a panaszosnak nem volt lehetősége {Lásd hasonlóan: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]; 3392/2025. (XII. 3.) AB végzés, Indokolás [42]}.
- [19] Tekintettel arra, hogy az indítványozó nem fogalmazott meg kérelmet a Ve. érintett rendelkezéseinek megsemmisítésére, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított része nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének.
- [20] 2.2.2. Az indítványozó a kúriai végzés által vizsgált NVB határozat megsemmisítését is indítványozta, mivel az álláspontja szerint sérti az Alaptörvény B) cikk (3) és (4) bekezdéseit, VIII. cikk (3) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a 2. cikk (1) bekezdését. E körben fontos kiemelni, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz csak jogerős bírósági határozatokkal szemben terjeszthető elő. Ezt támasztja alá az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének az *e*) és *f*) pontjai is, amelyek kifejezetten a bírói döntésről szólnak. Ebből következően az NVB határozata önállóan nem támadható alkotmányjogi panasszal, csak a kúriai végzésen keresztül.
- [21] Az alkotmányjogi panasz az NVB határozatát támadó része tehát ugyancsak nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének.
- [22] E körben az Alkotmánybíróság azt is szükségesnek tartja megjegyezni, hogy az alkotmányjogi panasz azon alaptörvényi rendelkezések tekintetében, amelyekre nézve az indítványozó az NVB határozatának alaptörvény-ellenességét állította, nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a kúriai végzés ezen rendelkezésekkel miért lenne ellentétes. Így – indokolás hiányában – ezen alaptörvényi rendelkezések alapján a kúriai végzés az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban nem volt vizsgálható, tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd e körben többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.
- [23] 2.2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján a kúriai végzés megsemmisítését is indítványozta. E körben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a kérelem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tekintetében megfelel a határozottság követelményeinek. Az indítványozó megjelölte azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]; kifejtette az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]; az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]; továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény valamely rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Emellett az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [24] Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz vonatkozásában az indítványozó a kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, valamint a 28. cikkére hivatkozással is kérte. Mindkettő alaptörvényi rendelkezés esetében megállapítható azonban, hogy azokra nem önállóan, hanem csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel kapcsolatban hivatkozott. Ezért ezen rendelkezéseket az Alkotmánybíróság önállóan nem vizsgálta, mivel azokra nézve az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában foglaltaknak.
- [25] 2.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [26] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a sérelmét arra tekintettel állította, hogy a Kúria nem adott érdemi indokolást arra nézve, hogy miért kell kötelező jogi képviselet a választási ügyekben benyújtott felülvizsgálati kérelmek esetében, és ezáltal megsértette az indokolási kötelezettségét, valamint összességében is sérült a választási ügyekben való jogorvoslati jog.
- [27] A Ve. 224. § (5) bekezdése a Kúria számára mérlegelést nem enged. Ebből következően, ha egy kérelmező jogi képviselő nélkül jár el (és ő saját maga sem rendelkezik jogi szakvizsgával), akkor a Kúria nem folytathat le érdemi vizsgálatot a kérelem tárgyában.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben kifejtett érvelése – bár formálisan a kúriai döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozott – tulajdonképpen a Ve. érintett rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét fejtette ki. Ezen részek vizsgálatára és megsemmisítésére nézve azonban – ahogyan erre az Alkotmánybíróság jelen végzés 2.2.1. alpontjában (Indokolás [18]) már utalt – az indítványozó nem fogalmazott meg kifejezett és határozott kérelmet. Ezért azok az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti eljárásban nem voltak vizsgálhatóak.
- [29] Az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás tekintetében pedig – a fentiekben írtak alapján – az Alkotmánybíróság csak arra a következtetésre tudott jutni, hogy a kötelezően alkalmazandó és mérlegelést nem tűrő előírásokra figyelemmel az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, sem pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem merül fel, és e körben az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg [lásd hasonlóan: 3236/2022. (V. 11.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [30] Ekként az alkotmányjogi panasz a támadott kúriai döntéssel összefüggésben nem felelt meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadási követelménynek.
- [31] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz egyfelől nem tett eleget az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, részben pedig nem felelt meg az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. május 11.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1357/2026.

